

Sygn. akt III AUa 496/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.)
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel SSA Romana Mrotek
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2015 r. w Szczecinie

sprawy C. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 kwietnia 2014 r. sygn. akt VI U 1008/13

oddala apelację.

SSA Romana Mrotek SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka - Szkibiel

Sygn. akt III AUa 496/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 16.05.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wobec nabycia przez ubezpieczonego C. R. prawa do emerytury ustalił wysokość kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r. Ubezpieczony 24.06.2013 r. wniósł odwołanie od ww. decyzji w uzasadnieniu stwierdzając, że organ dokonał przeliczenia kapitału w sposób krzywdzący, ponieważ określił jego wysokość na kwotę 138 556,55 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że wysokość kapitału początkowego została ustalona na kwotę 160 787,88 zł.

Decyzją z 26.06.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego twierdząc, że zmiany do ustawy z 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z FUS, dodane w 2009 r. nie

powodują zmiany wartości kapitału początkowego. Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z 26.06.2013 r. twierdząc, że nieprawidłowo wyliczono kapitał.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych połączył obie sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygania i wyrokiem z 8 kwietnia 2014 r. oddalił odwołania ubezpieczonego.

Sąd I instancji ustalił, że organ rentowy w sprawie C. R. ur. (...), prawomocną decyzją z 15.06.2006 r. ustalił wysokość kapitału początkowego na kwotę 137 747,72 zł; 1.02.2013 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. W związku z nabyciem przez ubezpieczonego prawa do emerytury ZUS wydał sporną decyzję z 16.05.2013 r. o ustaleniu kapitału początkowego na dzień 1.01.1999 r., w której stwierdził, że kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 r. wynosi 138 556,55 zł. W tym samym dniu wydał decyzję o przeliczeniu kapitału początkowego, w której stwierdził, że kapitał początkowy - po przeliczeniu z uwzględnieniem dodanego okresu składkowego wynosi na dzień 1.01.1999 r. - 160 787,88 zł. Dnia 26.06.2013 r. ZUS wydał kolejną sporną decyzję - o odmowie ponownego ustalenia kapitału początkowego.

Sąd okręgowy nie uwzględnił odwołania, za podstawę prawną przyjmując przepisy art.15, art. 114 oraz art. 173 i 175 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. Ust. z 2013 r., poz. 1440). Wskazał, że warunkiem przeliczenia kapitału jest złożenie dokumentów stanowiących nowe dowody, czego ubezpieczony nie uczynił. Wskazał, że ponieważ ubezpieczony zarzucał nieprawidłowe wyliczenie wysokości kapitału początkowego już w pierwszej decyzji, dlatego powołał biegłego z zakresu księgowości celem sprawdzenia prawidłowości wyliczenia. Biegły po analizie dokumentów przedstawionych przez ubezpieczonego w 2006 r. oraz po kontroli prawidłowości okresowych waloryzacji kapitału potwierdził prawidłowość wyliczeń. W oparciu o ten dowód, uznany jako miarodajny sąd okręgowy stwierdził prawidłowość decyzji organu rentowego.

Apelację od wyroku złożył ubezpieczony zarzucając niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy przez pominięcie przesłuchania w charakterze świadka pracownika ZUS Inspektorat w S. na okoliczność faktu oraz treści przedłożonej przez skarżącego przy wniosku o przyznanie emerytury decyzji o ustaleniu kapitału początkowego. Ubezpieczony domagał się zobowiązania organu rentowego do podania danych osobowych pracownika przyjmującego od skarżącego wnioski i dokumenty, w tym decyzję o ustaleniu kapitału początkowego, a następnie o przesłuchanie tej osoby w charakterze świadka co do faktu oraz treści przedłożonej przez skarżącego decyzji o ustaleniu kapitału początkowego. Wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie żądania w przedmiocie ponownego ustalenia kapitału początkowego, a ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Apelacyjny rozważył sprawę i uznał, że apelacja nie podlega uwzględnieniu.

Sąd okręgowy dokonał w sprawie prawidłowych ustaleń i prawidłowej oceny prawnej, które sąd apelacyjny w całości aprobuje. W szczególności, wbrew zarzutom apelacji w zakresie postępowania dowodowego nie uchybił przepisom prawa procesowego, co więcej z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu księgowości, który zweryfikował wyliczenia organu rentowego i potwierdził ich prawidłowość. Opinię tę sąd okręgowy ocenił jako wiarygodny dowód i sąd apelacyjny tę ocenę aprobuje. Natomiast ubezpieczony, na okoliczność nieprawidłowości wyliczeń kapitału początkowego, powoływał się na decyzję ZUS, którą rzekomo otrzymał już wcześniej i którą, jako dowód dołączył do wniosku o emeryturę z 1.02.2013; wg twierdzenia ubezpieczonego decyzja ta ustalała kapitał początkowy w kwocie korzystniejszej niż decyzja z 16.05.2013 r. W ocenie sądu apelacyjnego twierdzenia te, jako nieudowodnione są gołosłowne. Z analizy akt organu rentowego wynika, że brak decyzji opisywanej przez apelującego, co więcej nie wynika z nich by taka decyzja w ogóle była wydana. Natomiast na wniosku o emeryturę z 1.02.2013 widnieje prezentata, która wskazuje na 36 załączników przedstawionych wraz z wnioskiem; liczba ta jest zgodna z ilością załączników i bynajmniej nie ma wśród nich decyzji opisywanej przez ubezpieczonego. W takim stanie rzeczy sąd apelacyjny nie miał wątpliwości, że powoływana przez apelującego decyzja w istocie nie istniała i uznał, że zbędne jest co do tej okoliczności postępowanie dowodowe wnioskowane przez apelującego.

W ocenie sądu apelacyjnego, organ rentowy, mając do dyspozycji dokumenty przedłożone przez ubezpieczonego, prawidłowo ustalił podstawę wymiaru kapitału początkowego oraz wartość kapitału początkowego. Skarżący na żadnym etapie postępowania nie przedstawił innych dokumentów, które pozwalałyby na zmianę tej wartości.

Mając na względzie przedstawioną ocenę prawną, sąd apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego.

SSA Romana Mrotek SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka - Szkibiel